

LIVS

Nr 4 2020

LUFT

Hans Dahlén:
”Gud ger
lön efter
trohet”

Konfaläger i
regionen
”Ibland är
det mer vilt
än lugnt”

KANSLIET

Vallgatan 9
281 31 Hässleholm
Tel. 0451- 38 80 70
E-post: sydsverige@efs.nu

NÄSTA NUMMER

Skickas ut i oktober

OMSLAGSBILD

Kristoffer Lignell

ANSVARIG UTGIVARE

Stefan Svensson

E-post: stefan.svensson@efs.nu

REDAKTÖR

Kristoffer Lignell

Telefon: 0703-801291

E-post: kristoffer.lignell@efs.nu

GÅVOR

OCR 50000001813 till bankgiro: 901-0026

Swishnummer 123 357 80 28

Märk "Sydsverige"

Bankgiro Salt: 5275-8786

Swish Salt: 123 354 77 91

LIVSLUFT.EFSSYD.ORG

EFSSYD.ORG

SALTSYDSVERIGE.NU

Livsluft är en regionstidning om vad som sker i EFS och Salt Sydsverige. EFS är en missionsorganisation inom Svenska kyrkan som vill uppmuntra till personlig tro, mission och bibelbruk. Vi finns över hela landet, uppdelade i regioner och missionsföreningar. Salt är en självständig kristen barn- och ungdomsorganisation med särskild relation till moderrörelsen EFS och Svenska kyrkan.

Livsluft ges ut i tryck samt på webben. Pre-numeration på papperstidningen kostar 275 kr/år.

INNEHÅLL

3 Ledare

4 Ny Saltstyrelse

6 Konfirmandlägret i Åhus

7 Konfirmandlägret i Åsljunga

8 Lärjungaskolan

10 Pulsen på Hans Dahlé

12 Hänt i regionen

13 På lärjungars vis: Sorg och förlust

»Det första steget i sorgearbetet är att komma till insikt att jag faktiskt sörjer, att identifiera det. I den nakna gemenskapen, eller ärliga, så blir det lättare att förstå att jag sörjer.«

Glenn Sjöberg

»Att få se ungdomar komma till tro och välja att gå med Jesus är extremt vackert.«

Nelly Gustafsson

Konfirmandlägret **6**

4 Ny Saltstyrelsen

10 Pulsen på Hans Dahlé

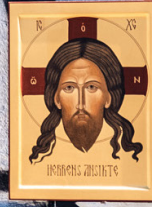

8 Lärjungaskolan

Våga satsa en termin, se vad som kan hända!

25-26 september
9-10 oktober
6-7 november

Hur vet vi när ett samhälle är förvandlat?

I EFS vision som antogs vid årskonferensen i Luleå 2018 läser vi de starka orden ”Människor och samhällen förvandlade av Jesus”. Det innebär således ingen liten ambition att vara en del av EFS. Tänk att få se när detta har gått i uppfyllelse. Tänk när Jesus förvandlat hela Landskrona, Simrishamn eller Ronneby. Vilken skillnad det kommer att bli, eller vad tror du? Eftersom ordet förvandlade står i imperfektum, så är detta alltså en bild för när visionen redan har ägt rum. För att en vision skall skapa handlingskraft och tro behöver vi se att detta är ett tillstånd som vi verkligen längtar efter att se.

Hur ser då ett sånt samhälle ut? Vad är det som EFS egentligen längtar efter? När kan vi säga att ett samhälle verkligen är förvandlat – av Jesus? Är detta något som måste synas eller kan det lika gärna ske i det fördolda? Kan ett samhälle förvandlas så att säga inifrån – och när det gått en tid så syns det för allt och alla? När det bryter igenom ...

De flesta av oss har aldrig varit med om en förvandling av ett helt samhälle på kort tid förrän vi blev bekanta med viruset Covid-19. Helt plötsligt ändrades allas förutsättningar till både det ena och det andra. Vi ställdes ofrivilligt inför en utmaning som snabbt förvandlade vårt samhälle i grunden. Veldig många mänskliga kontakter som vi ser som förutsättningen för olika verksamheter förbjöds eller flyttade till den digitala världen. Kyrkan själv tvingades ställa om, och

i många fall att tyvärr ställa in. Vi har famlat och sökt efter något som fungerar, och i vissa fall har vi nått ut på nya sätt. Självt har jag genom att skicka gudstjänstlänkar till grannar och vänner utanför kyrkan fått tillbaka en önskan om att ”skicka fler”. Kanske börjar en förvandling av Jesus med att vi måste gå nya vägar. Det är viktigt att vi väljer att se den nya situationen som en stor möjlighet för evangeliet.

När jag efter att jag en gång i höstas varit på Österlen, och på hemväg precis passerat Eslöv, såg jag för min del för ovanlighetens skull, en syn. Den började med att jag såg ett litet andaktsljus tändas med en liten grupp samlad. Plötsligt började det tändas liknande ljus över hela vårt område. Det växte och jag såg människor samlas i bön och andakt på massor av ställen samtidigt.

Jag skulle så önska att det vi längtar till efter en tid av Covid-19, nämligen samhällen förvandlade, får börja med att vi samlas till bibelläsning och bön inför levande Gud. Och detta på många ställen. Det syns inte så mycket, men därifrån utgår allt. Vårt utgjutande av vår nöd och vår längtan inför Jesus själv – det är en bön som alltid är vägen till ett förvandlat samhälle. Därifrån kommer vi att veta när det börjar synas. Våga börja i det, för samhället, osynliga!

LENNART ALBERTSSON är verksamhetsledare i EFS Syd-sverige.

Ny Saltstyrelse

På Salt Sydsveriges årsmöte i våras valdes en ny Salt styrelse. I år var det många som lämnade sina platser till nya ledamöter. Vi ställde några frågor till den nya styrelsens ledamöter för att få lära känna dem lite närmare.

Oskar Karlsson, 29 år, Halmstad.

Med i EFS-kyrkan Ängelholm/EFS-kyrkan Kornhill Halmstad.
Suttit i styrelsen sedan hösten 2017.

Mina favoritminnen från Saltläger är Livskraft Syd på Sundsgården, Tejplägret i Örnsköldsvik och Midsommarljus på Heljarödsgården. Jag längtar efter att barn, ungdomar och unga vuxna ska få möjlighet att ta sig tid för att lära känna Jesus Kristus med andra människor i en rad olika forum som Salt SydSverige arrangerar. Jag tror att behovet av dessa möten är av största vikt även i framtiden. Ett bibelord som betyder mycket för mig är Psalm 13.

Thearni Thevaranan, 20 år, Helsingborg

Med i EFS Ängelholm, suttit i Saltstyrelsen sedan våren 2020.

Mitt favoritminne är när jag var ledare på Saltläger år 2019 och blev jag väckt med kuddkrig av barnen som jag var rumsansvarig för.

Jag längtar efter att Salt ska få vara ett hem för alla. Alla ska få känna sig välkomna och sedda. Jag gillar att läsa på engelska så mitt favoritbibelord är från 2 Mos 33:14:

"The LORD replied, "My Presence will go with you, and I will give you rest."

Maria Lindeberg 23 år, Lund

Med i EFS Kapellet Lund

Suttit i styrelsen sedan 2019.

Favoritminnen från Salt är tältmöten och promenader på Heljarödsgården på lägret Midsommarljus. Min dröm för Salt Sydsverige är att barn och unga ska få lära känna Jesus och bära med sig hans kärlek och trygghet genom hela livet. Att Salt ska vara en Jesuspräglad gemenskap där vi stöttar varandra i vår Gudsrelation och livet i allmänhet. Har inget favoritbibelord just nu utan det är helheten som betyder mest för mig.

Lucas Henriksson, 22 år, Ängelholm.

Med i EFS kyrkan Ängelholm, har suttit i styrlesen sedan våren 2020.

Har inget enskilt minne från Salt men Xpel är ett läger som jag verkligen älskar! Jag har varit med och drivit det under flera års tid och det är alltid lika roligt. Det bästa med Xpel är att det är ett läger som når många som inte är så vana vid kyrkan och läger.

Jag vill att Salt och Salts läger ska vara något som barn och ungdomar längtar efter att få vara en del av. Jag älskar verkligen läger själv och vill kämpa för att det ska bli fler och större läger och samlingar så att Salt kan nå ännu fler människor. Ett favoritbielord är Romarbrevet 12:12.

Anders Kullenberg, 19 år, Ängelholm

Med i EFS-Kyrkan Ängelholm har suttit i styrelsen sedan år 2019.

Ett favoritminne från Salt är lovsången på Livskraft 17/18.

Drömmer om att Salt skall få vara ett sammanhang där ungdomar kan få lära känna varandra på ett djupare plan. Mitt favoritbibelord är Jesaja 12:2-5.

Alma Åkesson, 21 år, Osbyholm

Jag är medlem i EFS kyrkan i Hörby och jag kom med i Saltstyrelse våren 2020.

Mitt favoritminne från Saltläger är konfirmationslägret i Åsljunga. Tiden där förändrade mycket i mitt liv och blev en tid där jag fick starta en ny och djupare relation med Gud. Kan utan tvekan säga att konfirmationslägret är än idag på "Topp tre" av de bästa händelserna i mitt liv. Jag ser fram emot att få sitta med i styrelsen och planera läger och andra evenemang eftersom jag vet hur mycket det kan betyda.

Emma Råwall, 19 år, Malmö.

Med i Betaniakyrkan i Malmö. Jag har precis gått med som ledamot i styrelsen våren 2020.

Mitt favoritminne från ett läger är från mitt konfirmationsläger, lägernas läger, på EFS gården Åsljunga. En dag var ledarna lite extra hemlighetsfulla och gav oss inga andra instruktioner än att klä på oss tåliga kläder och hoppa upp på cyklarna. Efter x antal cyklade km så kom vi tillslut fram till vår destination, kungsbygget, där vi fick spendera dagen åkandes zipline och sommarrodel. Det var en så himla kul överraskning och jätterolig upplevelse, något jag sent kommer glömma! Jag hoppas och vill att Salt ska fortsätta uppmuntra till gemenskap och skapa mötesplatser för unga kristna där vi tillsammans med varandra och

Jesus får uppleva, växa och sprida det glada budskapet och Guds kärlek. Det senaste året har jag gått gosselinjen på Glimåkra folkhögskola och då har det här bibelordet fått finnas med: Ps 146:2.

Amanda Astgård 16 år, Kvidinge

Med i EFS kyrkan Ängelholm, suttit i Saltstyrelsen sedan våren 2020.

Ett favoritminne från Saltläger är när jag och två andra ledare satt uppe sent på kvällen och förberedde inför en tävling nästa dag. Den ena ledaren satt och mosade rågskorpor och vatten till ett gojs med händerna, den andra ansvarade för att göra spagettin så slajmig som möjligt medan jag stod och tillverkade bajsakorvar av chokladbollssmet.

Längtar efter att Salt är ett sätt för alla, både unga och vuxna, att bilda en relation med Gud. Oavsett om man vill så första fröet, växa vidare eller komma tillbaka efter ett avbrott i tron så kan Salts arbete vara en viktig hjälpande hand, och jag är tacksam över att få vara en del i det arbetet.

Konfaläger i Åhus

Hur ser en dag på ett konfirmationsläger ut egentligen? Mitt i lägret så skriver konfirmanden Julian Bjerke om sina upplevelser av konfirmandlägret i Åhus.

Vi har nu varit här i nästan två veckor och än så länge har min tid på EFS konfirmationsläger på Åhusgården varit underbar. Jag har träffat nya kompisar, som jag kanske kommer att känna resten av mitt liv, blivit respekterad av ledare och av mina jämnåriga och haft många härliga skratt. Tillsammans har vi lekt, badat, sportat och fått lära oss nya saker om kristen tro. Vi har fått svar på våra frågor om vad det här med Gud egentligen handlar om. Ledarna är väldigt engagerade i hur vi mår och hjälper oss förstå komplicerade frågor och ämnen. Samtidigt kan de också skämta och vara väldigt roliga, vilket för mig och många andra är viktigt. Det får oss att bli avslappnade och skapar en god atmosfär på lägret.

Varje morgon börjar likadant; Ledarna väcker oss klockan åtta med härlig och lugn musik (OBS! Ironi). Efter väckning så är det dags för morgonbön, där vi får ta del av olika inspelade vittnesbörd från vänner till ledarna. Till frukost serveras det olika sorters mackor, yoghurt, fil och gröt. Sedan börjar lektionerna, som varar fram till lunch. Där lär vi oss om skapelsen, syndafallet, frälsningen och vad det innebär att tro på Jesus och leva som en kristen.

Vid lunch så bjuds vi alltid på god och nyttig mat, och det finns alltid en stor salladsbuffé, samt vegetariska alternativ. När lunchen är över så har vi fritid i några timmar. Under denna period så brukar vi cykla och bada, stanna på gården och spela fotboll, volleyboll och kubb eller bara prata och vila. Efter vår välförtjänta fritid så har ledarna organiserat någon slags aktivitet. Vissa dagar är den fysiskt krävande, men det kan också vara en aktivitet som är kopplad till förmiddagens lektioner. Nu har vi också börjat öva inför vår redovisning som ska framföras i samband med konfirmations-gudstjänsten.

Efter middagen är kvällsaktivitet, där vi bland annat tävlar i Åhusgårdens egen variant på Mästarnas Mästare. Dagen avslutas alltid med andakt, då vi sjunger lovsånger, ber tillsammans och någon av ledarna delar något från sina liv tillsammans med Gud. Vi får oftast möjlighet att tända ljus och skriva bönelappar. Efter en lång dag på Åhusgården, med massor av skratt och allvar, så är det äntligen dags att gå och lägga sig. Ledarna sjunger godnattvisor för oss, ibland mer vilt än lugnt.

Konfaläger i Åsljunga

Nu har Åsljungas konfirmationsläger 2020 nått sitt slut. De salar som förut varit fyllda med skratt, ekar nu tomt. Många personliga förändringar har skett, Helig Ande har verkat, och nu beger sig konfirmanderna ut, med en riktning att leva med Jesus och följa honom.

Det har varit ett fantastiskt läger med 37 härliga konfirmander. Sammanhållningen i gruppen var direkt rätt så avslappnad, även om alla varit lite nervösa inför att träffa varandra. Detta på grund av att deras förträff var tvungen att ställas in. Dock hade konfirmanderna på egen hand försökt att dra ihop träffar innan lägrets start, så vissa av dem hade redan lärt känna varandra lite. Lägrestartade den första timmen med lite lära-känna-lekar där vi försökte att lära oss varandras namn och det var inte lite namn. Totalt skulle man, efter leken, kunna 44 stycken.

Trots många regniga dagar har lägret varit väldigt härligt. Vi har lekt väldigt många olika lekar, där samarbete, tålmodighet, fysisk träning, kondition och hjärna varit viktiga faktorer. Dessa typer av aktiviteter har skapat god gemenskap och stärkt gruppen. Vi har skrattat och gråtit ihop. Personliga resor har börjat där konfirmanderna, kanske för första gången, stött på den Helige Ande. Konfirmanderna har under andakter fått möjlighet att be en överlåtelsebön, be om Helig Ande, skriva bönelappar, gå till

förbön, bikta sig, lovsjunga, lyssna till vittnesbörd och kloka ord med mera. Detta har enligt konfirmanderna själva, inspirerat dem och fått dem att vilja leva i Jesu gemenskap. Det har gett möjlighet till att närma sig Gud och lyssna till hans röst.

Trots krisen i vårt land med Covid-19 har vi haft en fantastiskt läger, som ändå känts rätt normalt. Ingen konfirmand har blivit sjuk och Guds närvaro har varit påtaglig. Vi har dock tvättat och spritat händerna mer än vad vi kan räkna på, varit begränsade över bordsplacering vid matbordet och även saknat faddrar. Det har inneburit att det blivit mer för oss ledare att göra och det har krävt en extremt noggrann planering.

Jag har verkligen uppskattat att få vara med som ledare. Att få se ungdomar komma till tro och välja att gå med Jesus är extremt vackert. Jag är väldigt tacksam för detta läger och att jag fått ta del av allt det fina som har skett. Jag hade, med glädje, gärna velat vara med som ledare igen.

FÖLJT MIG!

för dig som vill lära känna Jesus bättre

Våga satsa en termin,
se vad som kan hända!

25-26 september

9-10 oktober

6-7 november

saltsydsverige.nu

efs
Sydsverige

salt
SYDSVERIGE

Sommaren flög förbi och det var flera veckor sedan EFS-gården på Åhus tömdes. Hem åkte trötta ledare och nykonfirmerade ungdomar och jag är väldigt säker på att flera av oss kände ett stort vakuum när den stora, men nära, gemenskapen inte längre var vardag.

Salt Sydsveriges lärjungaskola har funnits mer än 15 år, och har fått betyda mycket för många ungdomar för att få lära sig mer om den kristna tron och få hjälp och inspiration till att följa Jesus helhjärtat. Efter några år med lite mindre grupper på lärjungaskolan satsas nu på en nystart till hösten 2020.

I min tjänst ingår 20% arbete med lärjungaskolan, och jag ser verkligen fram emot hösten, när jag hoppas få träffa många goa ungdomar på EFS gården Åsljunga under tre helger! Lärjungaskolan är gjord för att passa ungdomar i gymnasieåldern, som vill få mer kunskap om bibeln och den kristna tron, växa närmare Jesus och bli inspirerade och utmanade att ta nya steg i tro och ledarskap i kristna sammanhang. Nytt för i höst är att man kan gå lärjungaskolan från och med att man blivit konfirmerad, alltså från hösten när man börjar årskurs 9.

Många bestämmer sig för första gången att säga ja till Jesus på sitt konfirmationsläger, och många som redan haft en tro innan lägret får möta Gud på ett nytt sätt och blir riktigt taggade att ta sin tro på allvar. Just då är det perfekt att kunna erbjuda en sådan sak som lärjungaskolan, som en hjälp att hålla fast vid och bygga vidare på den tro man fått tag i under konfirmationen. Det är värdefullt om man har deltagare med lite olika ålder med olika erfarenheter av tro och kyrkan, då kan det bli väldigt spännande samtal och man får hjälpa och peppa varandra i att leva med Jesus och hitta en tro som bär i vardagen.

Lärjungaskolan träffas på EFS gården Åsljunga fredag kväll till lördag kväll vid tre tillfällen under hösten och sedan tre likadana träffar under våren. Förhoppningen är att alla ska vilja gå hela året på lärjungaskolan, men man anmäler sig till en termin i taget. Lärjungaskolan blir som en bibelskola

på hemmaplan, och kanske ger det också mersmak, så att man till exempel vill gå vidare och läsa en termin eller ett år bibelskola efter gymnasiet. Lärjungaskolan är en perfekt förberedelse för detta och för uppdrag som ledare på läger och andra sammanhang i kyrkan. Vi rekommenderar speciellt de som vill vara faddrar på konfirmationsläger att gå lärjungaskolan.

Kyrkan behöver kristna, speciellt ledare som är stadigt rotade i bibeln och har en genomarbetad tro, och lärjungaskolan är en del av arbetet att utrusta ungdomar i detta. Det blir riktigt bra undervisning om viktiga delar i livet som kristen, andakter, tid för samtal och för att be för varandra - och för skönt häng. Ämnen som kommer att tas upp på höstens träffar är bland annat frälsningshistorien, bibelkunskap och bibelsyn, identitet och att förvandlas av Jesus. Under våren bygger man vidare med undervisning om kristen livsstil, församlingsliv, ledarskap, tro och vetenskap, evangelisation, kristen tro och klimatet med mera. Tanken är att bjuda in ledare från sommarens konfirmationsläger att ha undervisning på lärjungaskolan, för att göra övergången från konfirmationsåret till lärjungaskolan- och vidare till ungdomsgrupp och församling - lättare.

I höst kommer bland annat Carl Skarin, Jonas Nordén och Charlotta Nordström att finnas med

och ha undervisning.

För att kunna ta till sig det man får höra i undervisningen och få det att "landa" och fungera i vardagen är det väldigt viktigt att man får chans att bearbeta, vrida och vända och kanske ifrågasätta det man fått höra i undervisning. Detta vill man dels ge utrymme för under träffarna på EFS gården Åsljunga. Men alla funderingar och frågor dyker kanske inte upp på en gång, och en del saker vill man inte dela med alla. Det kan också vara mycket värdefullt att få prata med någon som gått längre med Jesus, och kanske ofta redan funderat på de där frågorna man själv brottas med.

Därför innebär den andra delen av lärjungaskolan, som pågår parallellt, att alla deltagare får en mentor i sin egen församling eller någonstans i närheten av där man bor. Mentorn träffar man regelbundet och samtalar med för att ta upp funderingar om Gud, tron och livet och bli utmanad att ta nya steg i tron och i ledarskap i kristna sammanhang. Om du går i åk 9 eller gymnasiet och har en längtan att följa Jesus och komma vidare i din tro eller känner någon som du tror att lärjungaskolan skulle passa för så ta chansen! Jag kan nästan lova att du inte kommer att ångra det!

Jenny Axell

Mer information om **LÄRJUNGASKOALN** finns på **saltsydsverige.nu**, där man också anmäler sig.

Träffarna i höst kommer att äga rum 25-26 september, 9-10 oktober och 6-7 november. Frågor och funderingar: **jenny.axell@efs.nu**

Hans Dahlén:

”Gud ger lön efter trohet.”

Hans Dahlén kom till EFS kapellet i september 2015 efter studier på Johannelunds teologiska högskola i hemstaden Uppsala. Han prästvigdes i januari 2016 i Lunds Domkyrka. Efter fem år i Lund avslutar han nu sin tjänst och går vidare mot nästa steg i livet. Livsluft sitter ner med honom och pratar om vad Gud gjort i honom och i gemenskapen.

Detta var din första tjänst, hur var det att komma hit? Vad var det för församling du kom till?

- Jag upplevde att jag kom till en väldigt varm gemenskap med en familjär, avslappnad och skön stämning. Det kändes väldigt rätt att få komma hit. Jag trivdes väldigt bra med gudstjänstformen, att man hade som regel att fira nattvard varje söndag var väldigt gott. Som jag såg det så gjorde inte jag några större förändringar utan försökte mer landa. Församlingen ville inte heller ha en massa nya saker och det fanns ingen förväntan på att jag skulle komma in och förvandla alltihopa. Det var gott att få landa och man fick komma in i något och få fortsätta men det som fanns. Det är väl lite så jag ser på det: ska man göra förändringar bör man göra det ganska varsamt eller vara tydlig med varför man gör något. Som jag såg det så ändrade vi inte så mycket på gudstjänsten men medan andra tyckte att det visst blev förändringar. Det beror på hur församlingens sammansättning ser ut.

Man är ganska ensam i tjänsten på många ställen i EFS och det är ibland utmanande att försöka hitta vad man ska göra och hur man ska göra det. När jag började min tjänst 2015 så arbetade jag ihop med Stina Backlund. Tyvärr blev Stina sjukskriven och slutade i praktiken redan i november 2016. Det blev inte jättelänge vi fick jobba ihop. Sen jobbade jag själv i nästan ett år innan Mikael Rastas anställdes hösten 2017.

Vad var största utmaningen som ny präst?

- Det är ju mycket som är nytt. En sak jag upplevde

som en stor utmaning är att i en sådan här tjänst blir snabbt många olika bollar att hålla reda på. Det är svårt att avgränsa och att göra den här uppgiften och göra den bra. Det kommer så många andra grejer som pockar på ens uppmärksamhet. Vissa perioder har det funnits folk som har tagit ansvar men andra perioder har det sedan fallit tillbaka på den anställde.

Hur har gemenskapen förändrats?

- Det var inte lika mycket studenter när jag kom som det har blivit. Nu är det studenter och unga vuxna är väl 80 % både av gudstjänstfirare och av medlemmar. Sedan är det en lite större grupp som har pluggat klart och börjat jobba som bor kvar i Lund. Det är bra när det inte blir lika hög omsättning på folk för det är en sak som är ganska slitig. Folk kommer och är med ett tag. Det tar ofta ett tag innan man blir medlem. De kommer in och har en uppgift och man har lärt känna dem och sedan är det dags att flytta. Det är både frustrerande men också en väldig tillgång att det naturligt kommer nytt folk, det är många kyrkor som inte alls är välsignade med det. Vi får se det som att vi rustar folk och sänder dem vidare. De får under några formativa år, vara med i en församling och ta med sig någonting för att ge det vidare in i en annan församling.

Vår diakoni har också förändrats då den tidigare målgruppen förändrats. Idag ser vi fler studenter och många drar med sina icketroende kompisar och delar gemenskapen. Det har fått en annan

funktion. Ofta är det genom Öppen kyrka som nya medlemmar säger att de kom in i församlingen.

När jag kom var det en del barnfamiljer och det har kommit till några nya. Det finns några barn men de är ganska unga, exempelvis ingen mellan 7-18 år. Men kanske måste man inte ha verksamhet för alla åldrar.

Vad i tjänsten har fått ditt hjärta att brinna lite extra?

- När jag fått tid att jobba med predikan och när det "bränner till". Gudstjänsterna har alltid varit ett självklart nav. Vi har inte varit så "verksamhetstunga" utan man har haft gudstjänst och lite annat och det har funnits tid att träffas och prata. Det har varit väldigt värdefullt. Sen har det funnits enskilda grejer som vi gjort som gospelkonsterter som har varit jätteroligt.

Jag blir glad av att se människor växa i lärjungaskap och tro. Spän-

nande att se de som pluggar teologi växa och se dem kliva fram. De är så mycket mer mogna än när jag var i deras ålder!

Hur har Gud format dig under dessa år?

- Jag tycker att det varit väldigt gott med tidebönera som varit här – det är något som jag tagit till mig och en sak jag saknar när det inte är. Det är något jag vill ha mer av. Att hitta ett bönespråk som inte bara är att jag ska hitta på nya ord varje gång utan en gåva.

Jag har fått öva mig i att inte bry mig lika mycket om vad alla tycker. Det är omöjligt att vara alla till lags. Att inte bli "flackig". Jag är kallad att vara trogen mot Gud utifrån de gåvor jag har fått sedan är inte allt upp till mig hur det bli eller hur det tas emot.

Det finns en vacker strof i psalmen "Gå, gå, säningsman gå" som sjungs

på EFS årskonferens:

*Får du ej främst uti ledet stå,
verka Guds verk i det tysta då!
Herren, som i det fördolda ser,
Blott efter trohet lön dig ger.*

Gud ger lön efter trohet. Det är inte resultat eller hur väl vi lyckats själva utan hur trogna vi varit där Gud har satt mig utifrån mina gåvor. Ofta lånar vi in sätt att mäta framgång från företagsvärlden. Det viktiga är inte om det kommer mycket folk utan att se vad som ger långsiktig frukt. I slutändan är det inte mitt rike jag bygger.

Vad skulle du vilja säga till Hans som ny prästvigd?

- Jag hade nog sagt att han snabbare skulle ha skaffat sig en andlig vägledare och själavårdare. Det tog lång tid för mig att göra det och har känts ensamt.

Nu flyttar ni - varför?

- Vi har funderat på det lite från och till. En pusselbit är en ganska slitig vardag med vår son Joel som kräver extra och nu ska han börja skolan. En annan pusselbit är att EFS Kappellet hamnade i ett ekonomiskt läge där de inte hade råd att ha två anställda och att gå tillbaka och jobba själv var inte aktuellt.

Nu flyttar vi till Gunsta utanför Uppsala och kommer närmare familj och föräldrar. Jag ska läsa min master på Johannelund och min fru Johanna är distriktssköterska och kommer att jobba där. Även om vi kommer att sakna gudstjänsten och gemenskapen i Lund så känns det bra att komma tillbaka till Lötenkyrkan där jag är uppvuxen. Det känns bra med det vi ska flytta till, jag känner mig trygg i det beslutet, men det känns vemodigt att lämna. Vi har frid över beslutet. Men även om jag är uppvuxen i Uppsala så är Lund mysigare.

Sommar-Light

Sommarens Light läger är precis avslutat och vi hade fantastiska dagar uppe på Solvik, 500 meter från EFS gården Åsljunga. Som vanligt bjöds vi på god service av Helene med personal.

Årets tema var "Hälsa" och vi utgick ifrån ett bibelord från första Korinthierbrevet 6:19-20 "Vet ni inte att er kropp är ett tempel för den helige anden, som ni har inom er och som ni har fått från Gud? Ni tillhör inte er själva. Gud har köpt er och priset är betalt. Ära då Gud med er kropp."

Vi gick igenom allt ifrån vad en människa är till självbild, självcentrering, varför man tränar, inre helande och avundsjuka. Till det adderade vi en rejäl dos träning och aktiva smågrupper där vi fick tillfälle att röra på oss och sitta ner och samtala i samband med det. Ett kul och annorlunda upplägg som kändes som det passade gruppen bra.

En nyhet för i år är att vi expanderade ledarskolan vi haft på ett antal tidigare läger till att nu även inkludera de ungdomar som ville. 7 av 19 deltagare valde att gå och de fick både undervisning om kristet ledarskap och prova på att leda i praktiken på barnlägret "Sommar Salt" som löpte parallellt uppe på själva huvudgården.

/ Jakob Frilund med ledarna Mikaela, Alexandra, Axel, Olle och Måns

Personalnytt

Anton Flood har fått tjänst som skolpräst på Glimåkra folkhögskola och slutar sin tjänst i EFS Betaniakyrkan i Malmö.

Sommar-Salt

När jag åkte hemifrån på morgonen lämnade jag hemmet lite nervös men framför allt taggad. Med bilen fullpackad med aktiviteter för dagarna rullade jag in till EFS-gården i Åsljunga. När jag hoppade ur bilen var det mulet och det regnade men det skulle snart ändras till strålende sol och hög temperatur hela helgen.

Deltagarna började rulla in. Det checkades in, packades upp och snabbt var det barn över allt som nästan inte hade tid att säga hejdå till mamma och pappa. Det hittades snabbt vänner och lägerbubblan blev större och större ju längre tiden gick. Det blev fullt ös med en gång och vädret blev bara bättre och bättre! Första dagen var över och det hade varit mycket intryck, mycket lek och mycket skratt. Trots det var det inte lätt att somna men till slut lyckades alla få en god natts sömn.

Vi vaknade upp till strålende solsken, och redan på morgonen var det varmt. Vi fick börja dagen med morgonbön och morgongympa under ledning av ledarskolan från Lightlägret. Idag var det någon som fyllde år så vi hade tårtbakartävling. Eftersom att det var så varmt på eftermiddagen blev det efterlängtat bad i sjön och även såpabrännboll! Idag gjorde vi även vårt egna kvällsmöte. Man fick välja mellan allt från dans till mötesledning, predikan, teater och textläsning! Och det blev hur bra som helst!

Sista dagen var ännu en varm dag och vi fick lära oss om att vara lärjungar! Vi fick sedan pyssla våra egna lärjungatröjor! Efter det väntade städning och packning innan vi skulle hem. Det var vemodigt att säga hejdå till alla vännerna, men vi har skapat många minnen tillsammans!

/Hanna Trulsson

Sorg och förlust

Coronapandemin innebär både sorg och förlust för många. Allt ifrån den stora förlusten av en kär vän eller familjemedlem till förlusten av normala rutiner eller kontakt med kollegor. Isolation och distansiering är för vissa något av en kris. Livsluft satt ner med sjukhusprästen Glenn Sjöberg, över nätet såklart, för att prata om sorg, förlust och kyrkan som sjukhus.

Glenn Sjöberg är sedan tre och ett halvt år tillbaka den ende prästen med tjänst inom EFS som arbetar som sjukhuspräst.

- Jag är inte först genom historien men kanske den enda nu. Jag är anställd av EFS riks och min tjänst är förlagd på Blekingesjukhuset i Karlskrona. Kostnaden för den tjänsten den köper Karlskrona-Aspe pastorat av EFS. De står för utgifter och arbetsledning. Jag trivs kanonbra!

Kyrkofadern Johannes Chrysostemos sa följande på 300-talet: "Kyrkan är ett sjukhus för våra själar, inte en rättssal. Kyrkan fördömer inte syndaren, utan tvättar syndaren ren." Har kyrkan något att lära av att tänka sig själv som ett sjukhus? Vi borde ju komma till kyrkan för att vi är i behov av någonting, inte för att allt är jättebra. Jag ser att jag har ett behov och är i behov av vård, medicin och hjälp. En grundförutsättning för ett sjukhus är ju att man inte är stark, att man inte har koll på livet att man är i behov av hjälp. Man kommer för att man är sårad.

- Det var ju kyrkan som började med sjukhus och sjukhuskyrkan springer fram utifrån detta. Där gick

prästerna runt och hade själavård i sjukhusmiljön. Sen har de två gått isär och det har till också med blivit konstigt att ha något religiöst på sjukhusen. När jag kommer in på en avdelning och frågar: Hur har du det? så är det ingen som svarar: Jotack, det är bra. Jag får så mycket gratis. Människor berättar och förvånansvärt ofta börjar de berätta om varför de är där men sen drar det iväg till nånting annat. Det störta problemet i deras liv är ofta nåt helt annat än deras hälsa.

Jag tänker att Corona i sig inte skapat nånting, men det har avslöjat något om oss själva och världen. Det kan också avslöja hur vi ser på förlust och sorg. På samma sätt som vi tänker att döden skulle vara vår fysiska död, så tänker vi lätt att sorgen handlar om den stora förlusten eller traumat, om huset brinner ner eller det förlorade jobbet. Så glömmet vi att sorgearbete kan handla om att bearbeta sorgen att inte kunna gå till jobbet eller träffa en nära släkting. Du som lever nära sorg och förlust, hur kan man tänka kring det?

- Det finns mycket kvar att upptäcka där som jag

vill lära mig. Jag gillar uttrycket att Corona inte hart skapat något i sig men avslöjat något. På samma sätt är det med sorgen. Sorgen kan hjälpa mig att se att det jag förlorat betydde mycket för mig. En sorg efter en förlorad anhörig blir ganska direkt, man saknar direkt. Men när bilen går sönder kanske man känner skam för att man sörjer. Inte för att bilen betyder så mycket men för att sättet att leva som kräver bil utmanas.

Man brukar säga att barn sörjer randigt. Med det menar man att barn kan inte sörja för länge. Efter en stund måste barnet börja leka och göra något annat. Barnet kan mitt i en lek fråga: "Är farfar död nu?". Det som överraskat mig är att vuxna har samma behov fast det ser lite annorlunda ut. Vi kan inte heller vara i sorgen hela tiden. Vi behöver också få gå ut och gå in, ut och in. Det blir som ett rum vi går in i för att sörja och sakna. Sorg är ingen sjukdom. Det är ett friskt beteende hos den som saknar nåt. Det är det sundaste vi kan göra när vi har förlorat någonting.

Jag tänker på en person som jag satt tillsammans med när hon förlorade sin man. Hon sa: *Nu vill jag inte heller leva.* Men det dröjde inte länge förrän hon började hon planera vad hon skulle göra när hon kom hem. Det blev så tydligt att det vi kan göra är att stanna kvar. Gå in och gå ut efter din oplanerade rytm.

För den som är nära någon som sörjer är det ibland viktigt att bara vara närvarande. Jag gillar det ordet, för det ligger i själva ordet att det inte bara handlar om att vara där med kroppen. Jag är närvarANDE. Det kan hända mycket där som man inte förstår eller har svar på. Svara då inte på de frågorna utan var närvarande.

Är vi idag rädda för sorg och förlust? Hur kan vi lära oss att hantera det?

- Det första steget i sorgearbetet är att komma till insikt att jag faktiskt sörjer, att identifiera det. I den nakna gemenskapen, eller ärliga, så blir det lättare att förstå att jag sörjer nog den där grejen.

Sen finns det flera olika redskap i sorgearbetet. I mötet med anhöriga som förlorat någon har jag många exempel på hur människor är livrädda för att gå in i bårhus. Jag bjuder in dem att sätta sig i ett annat rum och pratar lite först. Där pratar jag med dem som om detta är något naturligt som har hänt. Även om det är något onaturligt att personen avled så är vi här nu. Där är det egentligen bara lugn och närvaro som ger dem hopp. Sen har vi redskapet att se. Jag måste nog ärligt säga att jag inte har varit med om en enda gång då det blivit fel att se den döde. Det är så brutalt och definitivt att se en anhörigt ligga där. Jag brukar säga att lika viktigt som det är att se sina anhöriga är det att gå hem efteråt. Det signalerar att den avlidna är kvar men att jag är här och jag kan gå därifrån, mitt liv fortsätter. Så att se och lämna hör ihop, de går inte att sära på. Man måste se och ta in och märka att det är sant. Men det är också sant att mitt liv är kvar. Sen finns ju alla de här riterna som att tända ljus, lyssna på musik, läsa dikter och sånt som kan hjälpa en att få förståelse av det man varit med om. Det handlar om att hitta ett språk som man kan placera in i sin livsberättelse.

»Man brukar säga att barn sörjer randigt.«

Vad skulle du vilja säga till någon som nu känner sig rädd eller orolig kring det som händer?

- Det är svårt att säga för det handlar ganska mycket om vem det är. Hade jag haft ett samtal med den personen så hade jag frågat vad den kände och upplevde. Men det är ju egentligen ett generellt svar som i ett vanligt sorgearbete så med tiden märker man att vardagen bär. Det bär mig att kliva upp på morgonen och laga frukost. Det kan vara jättefånigt och jättejobbigt och besvärligt men det bär mig. Att gå ut och gå en sväng i naturen, att på något sätt hitta små saker som ger mig hopp. Det låter väldigt flummigt men det finns ett sånt evangelium i att

livet är kvar. Naturligtvis har jag ju som troende och präst en fördel i att jag kan förmedla att även Gud bär i allt. Det blir ibland fel att säga såna saker men ibland blir det en så stark utmaning att man kan sitta i flera timmar och prata om det.

Jag har vän som förlorade sitt barn och sin fru inom ett år. Han berättade hur viktiga vardagsvanorna var i sorgearbetet. Han berättade också hur viktigt det var för han och hans fru att få trösta andra efter sonens död, att få trösta sina egna föräldrar. Det var viktigt att i sorgen få visa omsorg om andra.

-Det håller jag bara med om. Att måla upp en stor bild av att jag är i sorg tror jag inte så många mår väl av. Att även i sorgen få vara en givare tror jag är jätteviktigt. Det har också att göra med det här att vi sörjer randigt att göra, man behöver få bli en hjälpare också när man är i sorg.

I sorgen blir man lite mer naken. När jag möter andra människor i den nakenheten blir det tydligare vem jag är. En kvinna jag träffade som förlorat sin man för ett år sen sa att hon inte skulle vilja vara utan en enda av alla dessa dagar.

Jag trodde hon menade dagarna hon haft med sin man. Men hon menade alla dagar efter makens död, för då blev livet lite mer äkta.

Jag tror att allt vi möter i livet handlar om hur vi ser på det. Det är klart att pandemin är en prövning, och att vi kommer säga att den perioden vill vi inte ha eller uppleva igen. Men det är klart att vi också parallellt kan lära oss ganska mycket. Jag fick en bra lektion av en gammal dam som låg inför döden. Hon längtade efter att få komma hem. Men samtidigt pendlade hon mellan en längtan att komma hem och en djup dödsångest. Det blir en sån stor dynamik att se att det ofta finns så många aspekter på saker och ting i vårt liv.

Kan man säga att vi kan få förhålla oss randigt till lidandet också.

- Ja, det tycker jag! Livet är ju så, vi lär oss av negativa saker även om det inte betyder att negativa saker är bra. Men den människa som inte haft motgångar kan man undra hur mycket den lärt sig? Alla har vi massa motgångar.

Ja, som ökenfäderna säger: utan frestelser kan ingen bli frälst.

Om adressen är felaktig, var god sänd rätt
adress till Livsluft c/o EFS Sydsverige
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Idyllen vid sjön

Sommarglöd 17 - 21 aug.

Bibeldagar 7 - 11 okt.

Stefan Johansson, Glimåkra

info@efsgarden.com 0435-46 00 54

Rådgivaren AB rekommenderar:

Bouppteckning eller
framtidfullmakt:

Sven-Göran Arnoldsson
sg@botes.se, 0703-704284

Garage:

www.bjorlidens.se

Kyrkor:

www.falkvikskyrkan.se

www.kyrktoget.se/listerkyrkan

www.mollebackskyrkan.se

GE EN GÅVA

efs
Sydsverige

salt
SYDSVERIGE

Bankgiro: 900-9903
Swish gåvor: 123 357 80 28
Swish övrigt: 123 626 85 93
Märk gåvan: Sydsverige

Bankgiro Salt: 5275-8786
Swish Salt: 123 354 77 91